

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΚΡΙΤΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΑΛΛΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

.. Στην απλή και διεισδυτική μελέτη, με σχέδια του, μιας σεμνότητας και ζωντανίας που ταιριάζουνε με το θέμα, ο Π. Ν. Τζελέπης, μας παρουσιάζει μια τέχνη οικοδόμησης θαυμάσιας ακρίβειας, όπου ή ομορφιά των γραμμών, ή αρμονία των πλάνων και των όγκων είναι αδιάρρηκτα. Τέσσερεις αιώνες, το πνεύμα του ελληνικού λάου, του λάου με την τόσο πολύτιμη κληρονομιά, δημιούργησε με φειδώ μέσων, αλλά με γερό αίσθημα αναλογιών, μιαν αρχιτεκτονική με ευγένεια σύλληψης και τελειότητα πλαστική, σπάνια αποκτημένη, για την ικανοποίηση όλων των αναγκών της κατοικίας... Τα πρακτικά προβλήματα έχουν λυθεί μ' ένα τέτοιο αίσθημα μέτρου και αρμονίας, με φαντασία τόσο γόνιμη και με τόσο πετυχημένη ποικιλία ευρημάτων αρχιτεκτονικών, πού το αποτέλεσμα ξεπερνά το θαυμάσιο... Η μελέτη μιας τέτοιας τέχνης μας τοποθετεί στην καρδιά του θέματος της αρχιτεκτονικής και επιβεβαιώνει τους φόβους μας για τις σύγχρονες κατευθύνσεις πού την έριξε ένας Le Corbusier...

Jacques Dupin, τεχνοκρίτης : *Cahiers d'art*, No I, 1953

. . . Η λαϊκή ελληνική τέχνη εκδηλώνεται κυρίως με τις μορφές των σπιτιών, που είναι έργα γνήσια και ακριβή. Δεν επιβάλλονται στο τοπίο, εναρμονίζονται ελεύθερα με τη φύση, σα να είναι ένα από τα στοιχεία της... Το ελληνικό χωριό παρά την έλλειψη πολεοδομικής ρύθμισης, παρουσιάζει μιαν ισορροπημένη αρμονία. Εκείνο πού κάνει εντύπωση στα ελληνικά λαϊκά σπίτια είναι ή συνεχής ανανέωση τους σε μορφές και σχήματα. Το σύνολο τους δημιουργεί συνθέσεις ανεπανάληπτες, πρωτότυπες, και απ' αυτές θα έπρεπε οι αρχιτέκτονες να επωφεληθούν. Ο Τζελέπης υπογραμμίζει το ενδιαφέρον που θα μπορούσε να προκύψει από τη μελετημένη μετάπλαση, στη σημερινή αρχιτεκτονική πραγματικότητα, των βιώσιμων αξιών της λαϊκής αρχιτεκτονικής...

S. Gille-Delafon, τεχνοκρίτης: *Architecture Bruxelles*, No 8, 1953

. . .Ο αρχιτέκτων Π. Ν. Τζελέπης, ξέρει να μας δώσει μ' ένα σχέδιο σαφές το πατροπαράδοτο σπίτι του ελληνικού λαού, μ' όλη την ατέλειωτη ποικιλία που επιβάλλει ή φύση, το κλίμα, το βουνό, ο κάμπος, τ' ακρογιαλία. Ένωσε πώς αυτά τα σπίτια, πού θυμίζουνε στοιχεία σκηνικών αρχαίου θεάτρου, ανταποκρίνονται λιγότερο σε αισθηματικούς σκοπούς παρά στις ανάγκες αυτών πού ζουν μέσα σε τούτα. Κι όμως ή ομορφιά τους είναι παρούσα, πού κάνει εντύπωση και θέλγει με το λειτουργικό χαρακτήρα της αρχιτεκτονικής τους... Το θέμα της «πολεοδομίας στο χωριό», δεν τέθηκε, αν δεν άπατώμαι, ως τα τώρα. Το έργο του Τζελέπη μπορεί να συντελέσει για τη μελέτη του... Τα σπίτια του ελληνικού λαού είναι σα βιβλία ανοιχτά, όπου γράφεται ή ιστορία της κάθε μέρας των ανθρώπων, με τις χαρές, τις λύπες και το μόχθο τους, πράγμα πού, διατρέχοντας αυτό το θαυμάσιο βιβλίο, προσθέτει στη συγκίνηση μας..

Roger Lecotte, Διευθυντής εντύπων του μεσαίωνα, στην
Εθνική Βιβλιοθήκη Παρισιού : *Bulletin Folklorique de
file de France*, No VIII-1X, 1953